

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-lam. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
ul. Wrocławska 4. - Tel. 117.

Kościan, 23 maja 1928.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

OBWIESZCZENIE w sprawie raka ziemniaczanego.

Na podstawie rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 14. IV. br. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9. 2. 1928 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. nr. 51, poz. 491) uzupełniam ustęp III od końca mego obwieszczenia w sprawie raka ziemniaczanego z dnia 20. 4. 1928 r. L. dz. 9648/28. I. jak następuje „Na gruntach zarażonych lub zagrożonych rakiem ziemniaczanym, a wyżej wymienionych nie wolno uprawiać ziemniaków oraz wszelkich innych roślin okópowych.“

Jako końcowy ustęp tego obwieszczenia dodaję:
„Postanowienia niniejszego zarządzenia wchodzi w życie z dniem 25 maja 1928 r.

Poznań, dnia 10 maja 1928 r.

W o j e w o d a :

w z.

(—) Nikodemowicz.

L. dz. 12112/28. I. —

Powyższe podaję do publicznej wiadomości, przyczem powołuję się na zarządzenie moje z dnia 28 kwietnia 1928 r. — l. dz. 3477/28 — 4. — obwieszczone w numerze 23 tutejszego Oręd. Urzędowego.

Kościan, dnia 19-go maja 1928 r.

S t a r o s t a :

w z.

(—) Krause.

L. dz. 4104/28 — 4 —

Przedmiot:

Zaopatrywanie zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia.

Obwieszczenie moje z dnia 24 kwietnia 1928 r. — l. dz. 62/28 Wet. ogłoszone w numerze 21. tut. Orędownika Urzędowego uzupełniam o tyle, że w świadectwa miejsca pochodzenia winny być zaopatrzone konie, osły, muły, osłomuły, bydło rogate, świnię, owce, kozy i drób:

- a) będące w posiadaniu osób handlujących zwierzętami,
- b) dostarczane na stacje kolejowe i przystanie wodne do załadowania,
- c) spędzane na targowiska, targi, jarmarki, pokazy i przetargi publiczne, jak również konie przedstawione komisjom remontowym.

Panowie Burmistrzowie, Sołtysi gminni i Przełożeni obszarów dworskich podadzą bezzwłocznie treść niniejszego zarządzenia do publicznej wiadomości w sposób w danych gminach praktykowany.

Kościan, dnia 21-go maja 1928 r.

S t a r o s t a :

w z.

(—) Krause.

L. dz. 62/28 Wet.

OBWIESZCZENIE!

Celem oględzin urządzeń Kiełczewskiej Spółki drenarskiej wyznaczyłem termin na sobotę dnia 26-go maja 1928 r. o godz. 2-giej po poł. Początek od mostku na drodze wiatrakowej. Wnioski lub zażalenia mogą być wniesione na miejscu lub przedtem do Zarządu Spółki.

Kościan, dnia 10 maja 1928 r.

Przewodniczący Spółki Drenarskiej Kiełczewo

(—) M o c e k.

L. dz. 145/28 W. —

Z powodu wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rz. z 22. 8. 27 o zwalczaniu chorób zwierzęcych, ogłoszenie moje z 16. 4. 28 o wygaśnięciu świerzbu pomiędzy końmi Skorackiego, Łowickiego i Wozignoja w Nowymdworze, Iglińskiej i Góreckiego w Jerce, umieszczone w nr. 22 Oręd. Urzęd. ze względów kompetencyjnych niniejszem cofam.

Krzywiń, dnia 2. 5. 1928.

Komisarz obwodowy

(—) Leśnik.

Zaraza „świerzbu“ pomiędzy końmi: rolników Józefa Malaka i Józefa Czarnckiego w Czempiniu wygaśa. Zarządzenia ochronne zniesiono.

(—) Trochowski.

OGŁOSZENIE.

Miejscowy Urząd Miar w Lesznie, ul. Raclawicka 2 donosi, że w okresie czasu od 1. maja do 31. października bież. roku biura Miejscowego Urzędu Miar są otwarte dla publiczności tylko w piątek i sobotę każdego tygodnia od godz. 8—12, i to ze względu na prace legalizacyjne, dokonywane poza urzędem.

Rozporządzenie policyjne dotyczące ochrony dróg publicznych oraz bezpieczeństwa i porządku ruchu publicznego na obszarze Województwa Poznańskiego.

(Dokończenie).

Ściganie się.

§ 76.

Wszelkie ściganie się osób pieszych, jeźdźców, samochodów, motocykli, rowerów, pojazdów konnych itp. na drogach publicznych (ulicach), podczas ruchu zwykłego, jest bezwarunkowo wzbronione.

Na urządzenie w celach sportowych wyścigów na drodze publicznej należy uzyskać pozwolenie Urzędu Wojewódzkiego.

Wozy z produktami targowemi.

§ 77.

Wozom, przyjeżdżającym do miasta z produktami targowemi, nie wolno przebywać podczas targu poza miejscem targu w celach handlowania przywiezionymi produktami. Również nie wolno wozów tych zatrzymywać na ulicy.

Sprzęganie wozów.

§ 78.

Bezpośrednio jeden za drugim nie może jechać więcej niż 6 wozów. Odległość między grupami po 6 wozów winna wynosić najmniej 30 m.

Szczelne zamykanie wozów transportowych.

§ 79.

Wozy, których używa się do przewożenia rzeczy płynnych lub wydzielających kurz albo rozsypujących się, muszą być w ten sposób urządzone, by ich wartość nie mogła się wylewać, wysypywać lub ulatniać w powietrze.

Gruzy z budowl, rumowiska, miał i inne wydzielające kurz ładunki wolno przewozić tylko w stanie zwilżonym.

Przedmioty wstręt wywołujące lub mogące płoszyć zwierzęta pociągowe lub bydło, wolno przewozić tylko szczelnie przykryte.

Ładunek.

Szerokość, długość, wysokość i waga ładunku.

§ 80.

Obrys pojazdu, jadącego na drodze publicznej, tj. jego szerokość wraz z wszystkimi wystającymi częściami ładunku, nie może przekraczać 2,5 m., długość zaś z ładunkiem i dyszlem nie powinna wynosić więcej niż 10 m., a wysokość wraz z ładunkiem 4 m. ponad powierzchnię drogi.

Przedmioty, wystające z tyłu poza wozem, należy w dzień opatrzyć w widoczne znaki, a wieczorem w zapaloną latarkę dodatkową.

Pojazdy, których wymiary przekraczają wymiary powyżej normy przepisowe, mogą krążyć w miastach tylko za specjalnym zezwoleniem, wydanym przez właściwą władzę policyjną, a na drogach publicznych, w miejscowościach niezabudowanych, za zezwoleniem zarządu drogowego.

Pozwolenie to winien powożący względnie kierowca samochodowy mieć podczas jazdy przy sobie i okazywać na żądanie władzy policyjnej albo organów zarządu drogowego.

Przepisy te, co do wymiarów pojazdu, nie stosują się do wozów ciężarowych z belkami, rusztowaniami drabinowemi itp.

Waga pojazdu wraz z ładunkiem powinna być zawsze, a zwłaszcza podczas gołoledzi, w takim stosunku do siły pociągowej lub siły napędu, żeby pojazd zawsze mógł poruszać się bez przeszkód.

Powożący, którzy przeciążają zwierzęta pociągowe, będą karani za tamowanie ruchu niezależnie od odpowiedzialności karnej za dręczenie zwierząt.

Sposób naładowania.

§ 81.

Ładunek winien być tak podzielony i przymocowany, żeby nie mógł spaść lub spowodować przewrócenia wozu.

Zwłaszcza beczki, worki, skrzynie i inne przedmioty, wystające ponad wozem lub po jego bokach, należy silnie przymocować zapomocą powrozów lub łańcuchów. Wleczenie przedmiotów po ziemi jest wzbronione.

Przewożenie przedmiotów, powodujących hałas.

§ 82.

Blachy, sztaby żelazne itp. należy tak ułożyć na wozie lub opakować, żeby przy przewożeniu nie powodowały hałasu. Przy ładowaniu i wyładowywaniu nie wolno przedmiotów tych rzucać. Miejskowa władza policyjna może wydać stosownie do miejscowych warunków specjalne rozporządzenie, regulujące przewożenie wozów z ładunkami, wywołującymi silny hałas.

Przewożenie ciężarów przez mosty.

§ 83.

Zabrania się bez specjalnego zezwolenia przewozić przez mosty ciężarów, przekraczających dopuszczalne obciążenie mostu, wskazane na tablicy przy wjeździe na most.

W razie potrzeby wzmocnienia mostu, ponosi przewoźcy koszta z tem wzmocnieniem związane, a określone przez właściwy zarząd drogowy.

Ze względu na stan mostów lub nawierzchni dróg jakoteż ze względu na wyjątkowe warunki bezpieczeństwa ruchu może właściwa miejscowa władza policyjna wzgl. właściwy zarząd drogowy na pewien czas zabronić lub ograniczyć ruch pojazdów wzgl. niektórych ich rodzajów na określonych odcinkach dróg. O wydanem takim zarządzeniu winny władze powyższe natychmiast wzajemnie się zawiadamiać.

B. Ruch pojazdów konnych.

Tablica imienna.

§ 84.

Każdy pojazd konny, który nie jest wyłącznie przeznaczony do przewożenia osób, winien być zaopatrzone w tablicę, umieszczoną po lewej stronie, podającą imię i nazwisko i miejsce zamieszkania (miasto, ulicę i numer lub nazwę wsi i powiatu) właściciela pojazdu. Przy wozach większych majątków ziemskich wystarczy nazwa tychże majątków ziemskich oraz nazwa powiatu, a przy wozach, należących do firm związków itp. — ich nazwa i dokładny adres.

Jeżeli kilka takich wozów należy do jednego właściciela, to oprócz tego winny one być oznaczone liczbami porządkowymi.

Rozmiar tablicy winien wynosić 15×20 cm. Napis winien być czytelnie wykonany czarną farbą na białem tle, a litery mają być nie mniejsze niż 4 cm.

Powyzszy przepis nie dotyczy powozów rządowych.

Hamulce.

§ 85.

Wszelkie pojazdy zaprzęgowe, utrzymywane w celach zarobkowych dla przewozu ciężarów i osób, z wyjątkiem pojazdów osobowych na 1 do 4 miejsc, winny być zaopatrzone w hamulce, sporządzone z mocnego materiału, poruszane z siedzenia powoźczego i działające szybko i sprawnie na tylne koła pojazdu.

Ciężarowe pojazdy zaprzęgowe wiejskie mogą mieć hamulce, poruszane nie z miejsca dla woźnicy.

Dyszle.

§ 86.

Dyszle u wozów i sań winny być mocne, ażeby umożliwiały zatrzymanie wozu wzgl. sań w każdej chwili.

Sanie.

§ 87.

Zabrania się używać sań bez dyszla i hołbli mających zaprzęg tylko z pasów lub postronków.

Zabrania się jeździć saniami po drogach publicznych bez dzwonek lub grzechotek, nawet w takim razie, jeżeli kilka sań tworzy jedną kolumnę.

Nie wolno przewozić na drogach publicznych ciężarów saniami, których płozy mają w części dolnej mniej niż 120 cm. długości i mniej niż 10 cm. szerokości. (Płozy są to dwa drągi pod saniami, z przodu zakrzywione.)

Uprząż i zaprzęg.

§ 88.

Uprzęże zwierząt pociągowych muszą być trwałe i w dobrym stanie.

Zaprzęg w jednego konia winien posiadać hołble tj. 2 drążki, między którymi zaprzęga się konia do jednokonnego wózka.

Wiekosć zaprzęgu.

§ 89.

Ogólna liczba koni zaprzężonych obok siebie wraz z ewent. uwiązaniem do nich końmi, nie powinna przekraczać trzech.

Konie, prowadzone za wozem, muszą być tak krótko uwiązane, żeby nie mogły schodzić w bok. Konie, które kąsają, powinny być na drogach publicznych stale zaopatrzone w mocny kaganiec.

Konie, których nie wolno używać do zaprzęgu.

§ 90.

Nie wolno używać do jazdy zwierząt pociągowych kulawych, lub zakaźnie chorych zwierząt, z widocznymi skazami, zwierząt poważnie pokaleczonych, słabych z powodu starości lub oczywiście przemęczonych. Zakazane jest niepotrzebne i nadmierne bicie zwierząt.

Oświetlenie.

§ 91.

Każdy wóz, znajdujący się wieczorem i w nocy na drodze publicznej, a w taborach pierwszy i ostatni wóz, winien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmniej jednym bezbarwnym światłem, umieszczonym po lewej stronie wozu i widocznym z daleka.

Powozy i wózki osobowe winny być zaopatrzone w dwie latarnie, umieszczone po bokach i tak urządzone, aby rzucały jasne bezbarwne światło wprost i na boki, wtył zaś czerwone.

Odpowiedzialność.

§ 92.

Za nieprzestrzeganie przepisów, zawartych w §§ 84—91 niniejszego rozporządzenia, odpowiada właściciel pojazdu i woźnica. Odpowiedzialność właściciela upada jeżeli w danych okolicznościach uczynił wszystko, by nie być narażonym na odpowiedzialność, a mianowicie poczynił wszelkie możliwe kroki, ażeby przepisy były przestrzegane przez woźnicę.

Woźnica.

§ 93.

Każdy zaprzęg winien mieć swego woźnicę. Wyjątek dopuszczalny jest tylko przy taborach, gdzie woźnica może prowadzić dwa wozy, jeden za drugim, zaprzężone tylko w jednego konia każdy.

Zabrania się pod karą poniewierać konie lub powierzać powozenie osobom, nieobeznanym z końmi i obowiązującymi przepisami o ruchu kołowym na drogach publicznych oraz osobom niezdatnym do powożenia z powodu wad umysłowych lub ułomności cielesnych, albo mającym mniej niż lat 16.

Woźnica, który podczas powożenia usnął lub powoził, będąc pijanym, będzie pociągnięty do surowej odpowiedzialności.

Osobom nieodpowiednim, a zwłaszcza osobom kilkakrotnie karanym za przekroczenie przepisów o ruchu kołowym, może Wojewoda ze względów bezpieczeństwa publicznego zakazać jeździć konno lub samodzielnie kierować zaprzęgiem na obszarze tut. Województwa.

Miejsce woźnicy.

§ 94.

Każdy wóz powinien tak być urządzony, aby woźnica miał z swego miejsca widok na wszystkie strony. O ile woźnica nie siedzi na siodle, winien zajmować na wozie miejsce dla niego przeznaczone lub ewent. iść obok wozu z lewej strony, nie puszczając cugli z rąk.

Nawoływanie przy spotkaniu.

§ 95.

Przy wymijaniu wozów lub przechodniów powinien woźnica ostrzegać głośno i wczas, ewentl. się zatrzymać.

Zatrzymywanie wozów.

§ 96.

O zamiarze zatrzymania wozu lub o zamiarze zmiany kierunku jazdy winien woźnica uprzedzić jadących za nim przez podniesienie bicia lub ręki.

Nadzór w razie oddalenia się woźnicy od zaprzęgu.

§ 97.

Nie wolno zostawiać zaprzęzonego wozu na publicznej drodze bez nadzoru. Oddalając się od zaprzęgu, powinien woźnica na cały czas swej nieobecności polecić nadzór innej osobie, odpowiadającej warunkom przewidzianym w § 93.

Zbyteczne dzwonienie.

§ 98.

Przy wozach posiadających dzwonek, np. wozy mleczarskie, wolno używać dzwonka tylko celem zwrócenia uwagi interesentom, jednakowoż zabrania się przez długotrwałe dzwonienie zakłócać spokój na drogach publicznych.

C. Ruch pojazdów mechanicznych.

Znaki rejestracyjne i numery próbne.

§ 99.

Wszystkie pojazdy mechaniczne, znajdujące się na drogach publicznych, bez względu na to, z jakiego powodu i w jakim celu, muszą być zaopatrzone w znaki rejestracyjne, wydane przez Urząd Wojewódzki.

Wobec tego osoby i przedsiębiorstwa zajmujące się fabrykacją, naprawą wzgl. sprzedażą pojazdów mechanicznych, oraz osoby, przedstawiające pojazd mechaniczny do zbadania lub rejestracji, obowiązane są dla próbnych jazd oraz koniecznych wyjazdów przed rejestracją wyjednać w Urzędzie Wojewódzkim przydział numerów próbnych.

Wysokość kwot, wpłaconych na dochód budżetu Ministerstwa Robót Publicznych za przydział numerów próbnych, określona jest przepisami § 23 rozporządzenia Min. Robót Publicznych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów itp. (Dz. Ust. R. P. nr. 65, poz. 587) oraz późniejszymi rozporządzeniami.

Osoby i przedsiębiorstwa, które zgłosiły swój pojazd mechaniczny w Urzędzie Wojewódzkim, a nie są zaopatrzone w wymieniony powyżej numer próbny, ważny tylko na czas potrzebny tylko do rejestracji.

Dopuszczone do ruchu pojazdy mechaniczne wciąga Urząd Wojewódzki do specjalnego rejestru, wyznacza znak rejestracyjny dla danego pojazdu i wydaje właścicielowi tablicę z tym znakiem dla umieszczenia na pojeździe oraz kartę rejestracyjną czyli pozwolenia na kursowanie pojazdu, ważne dla całego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej.

Przykrywanie czemkolwiek znaków pojazdu mechanicznego jest zabronione. Znaki te należy zawsze utrzymywać w stanie czystym i czytelnym. Ozdabianie znaków rejestracyjnych lub umieszczanie obok nich i wogóle z przodu lub z tyłu pojazdu napisów, liter znaków, i cyfr poza znakami klubowymi i fabrycznymi jest niedopuszczalne.

Przenoszenie znaków rejestracyjnych z jednego pojazdu na drugi, chociażby tego samego typu, jest wzbronione.

Wykazy (dyplomy) szoferskie.

§ 100.

Osoby cywilne jakoteż i wojskowe, prowadzące pojazdy mechaniczne na drogach publicznych, winny posiadać wykaz (dyplom) szoferski czyli pozwolenie na prowadzenie pojazdu mechanicznego, wydane przez właściwy Urząd Wojewódzki w myśl przepisów rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów itd. (Dz. Ust. R. P. nr. 65 poz. 587) wzgl. przez władzę wojskową.

Obcokrajowcy, prowadzący zagraniczne pojazdy mechaniczne, kursujące na podstawie międzynarodowego świadectwa drogowego, winni mieć zamiast wymienionego powyżej wykazu szoferskiego upoważnienie do prowadzenia tego pojazdu, wypisane w temże międzynarodowym świadectwie drogowym.

Obowiązek okazywania kart rejestracyjnych i wykazów szoferskich.

§ 101.

Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest w czasie prowadzenia pojazdu tego na drodze publicznej mieć zawsze przy sobie pozwolenie na prowadzenie pojazdu mechanicznego (wykaz szoferski) i pozwolenie na dopuszczenie pojazdu do ruchu (kartę rejestracyjną). Dokumenty te winien kierowca okazywać na każde żądanie policji państwowej, służby drogowej i urzędów gminnych upoważnionych w myśl art. 19 ustawy z dnia 7 października 1921 (Dz. Ust. R. P. nr. 89, poz. 656) do czuwania nad przestrzeganiem przepisów porządkowych na drogach publicznych jakoteż na żądanie osób specjalnie do tego upoważnionych przez Pana Wojewodę lub Ministerstwo Robót Publicznych. Na znak dany ręką przez organa policji lub służby drogowej kierowca obowiązany jest pojazd zatrzymać.

Międzynarodowe świadectwo drogowe, wydane przez władze polskie, nie zastępują na obszarze tut. Województwa karty rejestracyjnej ani wykazu szoferskiego.

Kierowcy pojazdów mechanicznych, zaopatrzonych numerami próbnymi, winni zamiast karty rejestracyjnej posiadać kartę danego numeru próbnego.

Prolongaty wymienionych powyżej dokumentów.

§ 102.

Karty rejestracyjne winny być co rok w ciągu marca przedstawione w Urzędzie Wojewódzkim do prolongowania.

Wykazy szoferskie winny być także co rok najdalej do 1 kwietnia przedłożone w Urzędzie Wojewódzkim do prolongaty.

Perjodyczne badanie przepisów mechanicznych.

§ 103.

Pojazdy mechaniczne, używane do celów zarobkowych, tak osobowe jak i ciężarowe, podlegają perjodycznemu badaniu przez Komisję Samochodową raz na rok, a wszelkie inne pojazdy mechaniczne raz na 3 lata. Obowiązek przestrzegania terminów leży na właścicielach pojazdów.

Oświetlenie pojazdów mechanicznych.

§ 104.

Z zapadnięciem zmroku winien każdy samochód, znajdujący się na drodze publicznej, być zaopatrzony w światło a to: 2 latarnie o łagodnym blasku bezbarwnym z przodu oraz 1 czerwoną z tyłu po lewej stronie pojazdu. Prócz tego tylna tablica ze znakiem rejestracyjnym winna być należycie oświetlona. Latarka tylna oraz urządzenie do oświetlenia tylnego znaku nie mogą być gaszone i zapalane z siedzenia kierowcy lub wnętrza pojazdu.

Motocykle bez przyczepki winny posiadać tylko jedno światło białe, umieszczone z przodu.

Motocykle z przyczepką powinny posiadać, oprócz światła z przodu, także tylne światło czerwone, podobnie jak samochody.

Pojazdy mechaniczne, służące dla celów rolnictwa, udające się z miejsca postoju na roboty w polu lub odwrotnie, mogą być oświetlone tylko jedną ręczną latarką.

Reflektory.

§ 105.

W miastach, położonych na obszarze tutejszego Województwa, wolno na ulicach, słabo oświetlonych, używać reflektorów celem umożliwienia kierowcy samochodu rozpoznania drogi lub zauważenia przeszkód lub przedmiotów, znajdujących się na jezdni.

Rozporządzenia Miejskich Urzędów Policyjnych w Poznaniu, Bydgoszczy, Gnieźnie i Inowrocławiu podadzą do publicznej wiadomości spis ulic, na których stosownie reflektorów jest dopuszczalne.

Sygnaly dźwiękowe.

§ 106.

Jako dźwiękowy sygnał ostrzegawczy wolno jest kierowcom samochodów używać tylko ręcznych trąbek o niskim tonie, a na obszarze tutejszego Województwa także klaksopów, motocykliści zaś winni używać trąbek o wysokim tonie. Używanie innych sygnałów jak: gwizdek, syren, piszczałek lub dzwonek jest wzbronione.

Kierowcy pojazdów mechanicznych ratunkowych (sanitarnych i straży pożarnej) mogą dla odróżnienia używać specjalnych sygnałów jak: dzwonek, gwizdek, syren, piszczałek itp.

Również wzbronione jest nadużywanie sygnału dźwiękowego, który należy stosować tylko dla niezbędnego ostrzeżenia osób pieszych, lub powożących.

Sygnał ten dawać należy zawczasu, szczególnie przed zakrętami i skrzyżowaniami dróg oraz w miejscach, gdzie droga nie jest widoczna na dłuższej przestrzeni, lub gdy pojazd zbliża się do oddzielnie stojących budynków.

W chwili przejazdu obok wozów z końmi wolno, by nie płoszyć koni, dawać sygnały tylko w wyjątkowych wypadkach celem zapobieżenia nieszczęśliwemu wypadkowi.

Zatrzymywanie pojazdów mechanicznych i zmiana kierunku jazdy.

§ 107.

Przed zatrzymaniem pojazdu mechanicznego lub przed zmianą kierunku jazdy winien kierowca tego pojazdu dać sygnał, a mianowicie: przed zatrzymaniem pojazdu mechanicznego wyciągnąć rękę w górę, a a zmianę kierunku jazdy wskazać ręką w odnośnym kierunku.

Samochody kryte winny posiadać specjalny przyrząd mechaniczny celem zastąpienia sygnału danego ręką.

Dymienie silnika.

§ 108.

Wolny wydmuch tłumika winien być w miejscowościach zabudowanych zawsze szczelnie zamknięty.

Nie wolno wyjechać pojazdem mechanicznym na ulicę, jeżeli silnik dymi wskutek przeoliwienia.

Kierowcy motocykli i samochodów.

§ 109.

Kierowcy samochodów, motocykli oraz roweryści winni ostrzegać zapomocą specjalnych sygnałów, inni powożący zapomocą głosu.

Jeżeli ostrzeżenie takie nie wystarczy, należy zwolnić bieg swego pojazdu lub zatrzymać go.

Zabrania się kierowcom pojazdów mechanicznych wskutek nieogłędnej lub lekkomyślnej jazdy obryzgiwać przechodniów błotem.

Oddalenie się kierowcy od pojazdu.

§ 110.

Dopóki maszyna lub silnik pracuje, kierowca nie powinien schodzić z pojazdu i nie ma prawa oddalać się. Przed oddaleniem się winien zacisnąć hamulec i uniemożliwić puszczenie w ruch pojazdu przez osoby niepowołane.

Zakaz palenia tytoniu w samochodach.

§ 111.

Zabrania się osobom kierującym pojazdem mechanicznym, a w autobusach również pasażerom, palenia tytoniu podczas jazdy oraz postoju samochodu. W czasie postoju samochodu zakaz palenia obowiązuje kierowcę, o ile tenże znajduje się w chwili postoju samochodu przy kierownicy.

Zakaz prowadzenia pojazdu przez kierowcę nietrzeźwego.

§ 112.

Prowadzenie pojazdu mechanicznego przez kierowcę nietrzeźwego jest surowo wzbronione. Za przestępstwo to przewidziana jest kara sądowa i utrata dyplomu szoferskiego.

Autobusy.

§ 113.

Dla autobusów wyda tutejszy Urząd Wojewódzki osobne przepisy.

D. Dorożki konne i samochodowe.

§ 114.

Osobno również ureguje się sprawę uruchomienia dorożek konnych i samochodowych.

E. Tramwaje.

§ 115.

Motorniczych tramwajowych obowiązują ogólne przepisy o ruchu ulicznym z uwzględnieniem tych, które wynikają ze specjalnych właściwości ruchu tramwajowego.

W razie chwilowego zatrzymania ruchu ulicznego wogóle lub wozów tramwajowych na linii w szczególności, należy wozy tramwajowe tak ustawić, aby co trzy wozy był pozostawiony 4-metrowy odstęp.

Wozów tramwajowych nie wolno zatrzymywać na skrzyżowaniach ulic oraz na zakrętach, z wyjątkiem potrzeby spowodowanej wypadkiem. Wozy tramwajowe, doczepiane do motorowych wozów tramwajowych, mogą być doczepione i odczepione na drogach publicznych tylko na przystankach końcowych lub w miejscach specjalnie na ten cel przez Urząd Wojewódzki wyznaczonych na podstawie wniosków miejscowej władzy policyjnej. Reflektory, używane przy wozach tramwajowych, podpadają pod przepisy, dotyczące reflektorów przy pojazdach mechanicznych.

F. Ruch rowerów.

§ 116.

Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna posiadać imienną kartę rowerową, wydaną przez miejscową władzę policyjną na pisemną lub ustną prośbę tejże osoby.

Kartę tę należy podczas jazdy rowerem na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie organów wymienionych w § 101 niniejszego rozporządzenia.

Rowery, dopuszczone do ruchu po ulicach.

§ 117.

Do krążenia po ulicach dopuszcza się tylko rowery jedno- i dwuosobowe (tandemy), zaopatrzone w sprawnie działający hamulec, latarkę na przodzie o bezbarwnym świetle i dzwonek jako sygnał ostrzegawczy.

Używanie przez cyklistów innych sygnałów niż dzwonki jest wzbronione.

Tabliczki rejestracyjne na rowerach.

§ 118.

Rozporządzenie policyjne w przedmiocie tabliczek rejestracyjnych na rowerach z dnia 30 sierpnia 1927 l. dz. 18147/27 II. (Dz. Urz. Woj. Pozn. nr. 43, poz. 563) reguluje sprawę tabliczek rejestracyjnych na rowerach.

Zakaz wypuszczania z rąk kierownicy podczas jazdy.

§ 119.

W czasie jazdy na drogach publicznych nie wolno cyklistom wypuszczać z rąk kierownicy.

Cyklistom, jadącym na rowerach jednoosobowych, nie wolno zabierać ze sobą osób dorosłych. Dzieci poniżej sześciu lat mogą być zabierane, jeżeli dla nich jest urządzone specjalne siedzenie.

Miejsce dla jazdy rowerem.

§ 120.

Jadący na rowerach po drogach bitych lub brukowanych mogą używać poboczy (burt), o ile to nie utrudnia ruchu pieszego, odbywającego się na tych poboczach.

W obrębie miast i miejsc zamieszkałych zabrania się jeździć rowerem na chodnikach.

Rowery z wbudowanymi motorami.

§ 121.

Rowery z przystosowanymi silnikami napędowymi podlegają przepisom o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych.

G. Wózki ręczne lub ciągnięte przez psy.

U w a g a: Poniższe przepisy nie odnoszą się do wózków dla dzieci, chorych i kalek.

§ 122.

Wózki ręczne lub ciągnięte przez psy, sanki, taczki itp. winny krążyć tylko na jezdni. Wózki te powinny być zaopatrzone w latarnię, umieszczoną z lewego boku.

§ 123.

Kierowcom wózków ciągniętych przez psy itp. oraz wózków ręcznych i taczek ciągniętych dozwala się wszakże nosić latarnie w rękę, jeżeli nie można ich przywiązać do wozu lub do zwierząt pociagowych lub do dyszla. Przy wózkach i taczkach pchanych lub posuwanych musi latarnia znajdować się zawsze na przedzie wózka lub tp.

H. Zwierzęta.

Prowadzenie koni.

§ 124.

Dla koni wierzchowych nie wolno używać uzdy bez wędzidła. Jeźdźcom, prowadzącym obok siebie konie, wolno jechać tylko stępą. Konie prowadzone należy trzymać krótko.

Osoby piesze, prowadzące konie, powinny je trzymać krótko za cugle, również należy krótko wiązać konie u wozu.

Ujeżdżanie i mustrowanie koni na ulicach jest wzbronione.

Ostre podkowy.

§ 125.

Podczas gołoledzi powinny być konie zaopatrzone w ostre podkowy lub hacele (ocele).

Pętanie koni i bydła rogatego.

§ 126.

Więszą ilość koni wolno prowadzić tylko stępa, po trzy sztuki obok siebie lub trzy pary jedna za drugą. Także i bydło wolno prowadzić tylko mocno uwiązane, po trzy sztuki obok siebie lub dwie pary jedna za drugą.

Każda taka partja może się składać najwyżej z 15 sztuk koni lub bydła wzgl. 40 sztuk owiec pod dozorem conajmniej dwóch poganiaczy.

Przepis ten nie dotyczy pędzenia bydła na pastwisko i z powrotem.

Przy przeprowadzeniu przez miasto powinno być bydło mocno powiązane za rogi. Stadniki powinny być prowadzone każdy przez dwóch silnych poganiaczy i mieć zastonę na oczach.

Miejski Urząd Policyjny może w miastach ze względu na bezpieczeństwo publiczne i warunki miejscowe uregulować rozporządzeniem policyjnym pędzenie bydła rogatego, transport świń, owiec, kóz itp.

Bydło na ulicach.

§ 127.

Na drogach publicznych, ulicach i w miejscach publicznych miast i gmin wiejskich nie wolno pozostawiać jakiegokolwiek bydła bez dozoru.

Poganiacze bydła.

§ 128.

Transport cieląt i świń winien być dokonany na wozach.

Przy każdym transporcie bydła winna znajdować się dostateczna ilość należycie wprawionych poganiaczy. Osób niżej lat 16 nie wolno zatrudniać przy przeprowadzaniu bydła.

W miastach wolno prowadzić bydło tylko bocznymi ulicami.

Psy stróżujące.

§ 129.

Psy, używane do pilnowania budek, tacek lub wozów na ulicy, muszą być zaopatrzone w kagańce i trzymane na smyczy.

CZĘŚĆ IV.

Zlecenia organów nadzorczych.

§ 130.

Wszelkie polecenia i wskazówki miejscowych władz policyjnych oraz osób do tego upoważnionych, odnoszące się do utrzymania porządku publicznego, bezpieczeństwa i sprawności ruchu oraz ochrony osób i własności, winny być pod każdym względem przez publiczność dokładnie przestrzegane i niezwłocznie wykonane nawet wtedy, gdy są dane tylko zapomocą znaków lub specjalnych aparatów. To samo dotyczy zleceń, dotyczących utrzymania czystości i zapobieżenia hałasom.

CZĘŚĆ V.

Przepisy wykonawcze, karne i końcowe.

Zastępca właściciela nieruchomości.

§ 131.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia policyjnego karane będą — o ile według ogólnych przepisów karnych nie grożą kary wyższe — grzywną do wysokości 60 zł, względnie — w razie niemożności ściągnięcia grzywny — odpowiednim aresztem niezależnie od odpowiedzialności cywilnej za wyrządzone szkody.

Grzywny.

§ 132.

Grzywny oraz koszty przywrócenia drogi do pierwotnego stanu wpływają do właściwego zarządu drogowego, w zależności od tego, na jakiej kategorii dróg przekroczenie miało miejsce.

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 133.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

Z tą chwilą uchyla się wszelkie wydane przed terminem na obszarze tutejszego Województwa rozporządzenia policyjne, dotyczące ochrony dróg publicznych oraz bezpieczeństwa ruchu publicznego, o ile one są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Miejscowe władze policyjne mogą oddać wydać z uwzględnieniem lokalnych potrzeb rozporządzenia policyjne, dotyczące ochrony dróg publicznych oraz bezpieczeństwa ruchu na tychże tylko w wypadkach, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, a rozporządzenia te nie mogą być sprzeczne z rozporządzeniem niniejszym.

Poznań, dnia 15 lutego 1928 r.

Wojewoda: Bniński.

L. dz. 7232/27 VIII. D.

Powyższe rozporządzenie obwieszczono w Dz. Urz. Wojew. Pozn. nr. 7a. pod datą 21. 2. 1928 r. podaje niniejszem do publicznej wiadomości, przyczem szczególną uwagę zwracam na postanowienia części I. § 3, według którego właściciele pojazdów są zobowiązani w terminie do dnia 1 sierpnia 1929 r. dostosować przepisana cytowanym paragrafem szerokość żelaznych obręczy kół pojazdowych, jeżdżących po drogach bitych.

Winni nie stosowania się do danych zawartych w powyższem rozporządzeniu policyjnym pociągnięci zostaną na podstawie § 131 i 132 tegoż rozporządzenia do odpowiedzialności karnej.

Kościan, dnia 29-go marca 1928 r.

S t a r o s t a:
(—) Narajewski.

L. dz. 3096/28 — 4 —

Nakładem i czcionkami drukarni H. Stefanowicza w Kościanie.

Rozporządzenie o obowiązku zgłaszania zapasów zboża wszelkich gatunków i mąki w młynach i wiatrakach.

Na skutek reskryptu Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 5 maja 1928 r. — licz. dz.: Apr. 475/25—I.— na podstawie 1. rozporządzenia tegoż Min. z dnia 9 października 1923 r. w sprawie ujawnienia zapasów przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Rz. P. nr. 110, poz. 875) zarządzam co następuje:

Właściciele względnie dzierżawcy młynów wszelkich rodzajów oraz wiatraków, posiadający zapas zboża wszelkich gatunków oraz mąki w ilościach nie mniejszych podanych niżej, winni zgłosić go osobiście lub listem poleconym, albo też za pośrednictwem urzędu gminnego u Komisarza Obwodowego swego obwodu względnie Magistratu swego miasta (w Poznaniu, Bydgoszczy, Inowrocławiu i Gnieźnie w Miejskim Urzędzie Policijnym). Obowiązek zgłoszenia ciąży na wszystkich wymienionych właścicielach względnie dzierżawcach młynów względnie wiatraków, w których minimalna zdolność przerobcza wynosi 100 kwintali (10 ton) dziennie. — Zgłoszeniu podlegają zapasy **zboża wszelkich gatunków począwszy od 50 kwintali, mąka od 25 kwintali.**

Obowiązku zgłoszenia zapasów tych artykułów i w takiej ilości nie pozbawia właścicieli względnie dzierżawców młynów oraz wiatraków, którzy są w posiadaniu zboża i mąki, należących do osób trzecich. Posiadający wymieniony zapas na terenie dwóch lub więcej komisariatów obwodowych lub miast, zgłaszają go dla każdego swego przedsiębiorstwa oddzielnie do Komisarza Obwodowego względnie Magistratu, właściwego dla danej miejscowości.

Zgłoszenie należy uskutecznić wedle stanu zapasów w dniu 25-go maja br. i sporządzić w sposób następujący:

- a) Imię i nazwisko (firma) _____
- b) Miejsce zamieszkania _____
- c) Gdzie znajduje się zapas _____
- d) Jeżeli zapas nie jest własnością zgłaszającego, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela _____

„Zgłaszam niniejszem stan posiadanego zapasu żyta _____ kw., pszenicy _____ kw., jęczmienia _____ kw., innego zboża _____ kw., mąki żytniej _____ kw., mąki pszennej _____ kw. _____, dnia _____ maja 1928 r.

(miejscowość)

Zgłoszenie zapasów nie pozbawia właściciela lub posiadacza, względnie przez nich upoważnione osoby prawa sprzedaży posiadanego wymienionego artykułu lub innego rozporządzenia się nim.

Winni niestosowania się do postanowień niniejszego zarządzenia karani będą w myśl art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. w brzmieniu nadanem w art. 4 ustawy [z dnia 5 sierpnia 1922 r. w połączeniu z art. 18, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. o zmianach w kwotach pieniężnych przepisów karnych itd. (Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 89) aresztem do 14 dni i grzywną do 10 000 zł lub jedną z tych kar. Jednocześnie może być orzeczona konfiskata niezgłoszonego zapasu. Poznań, dnia 16 maja 1928 r.

Wojewoda w z. (—) Nikodemowicz.

L. dz. 12380/28 — I. —

Powyższe podaję do publicznej wiadomości, przy czem wzywam zainteresowane osoby do bezwłocznego a najpóźniej do 28 bm. zgłoszenia zapasów zboża według powyższego wzoru do przynależnych pp. burmistrzów i komisarzy obwodowych.

Kościan, dnia 22-go maja 1928 r.

Starosta:

w z.

(—) Krause.

L. dz. 4137/28 — 6 —

Najnowsze materjały

Kasha, rypsy, muśliny i woale na suknie
wiosenne i latowe.

Czesanki na męskie ubrania i płaszcze.

Stosowne materjały na suknie i ubrania
do I. Komunji św.

Zawsze dobry towar i ceny najniższe
poleca

„BAZAR“ M. Tomaszewski,
Kościan

Telefon nr. 36.

ul. Wrocławska 6.

→ Gromochrony

rewiduje i zakłada po cenach jaknajniższych

J. Gątowski, Kościan, Tel. 90.

Za 6 tygodni!

będziesz miał wielkie tanie świnie, radość i wesołość w rodzinie, tucz szybko świnie **Centralną Michalowskiego** takowa dokazuje cudu, świnie tuczą się bez trudu; Krowy dają dziennie 25 litrów i więcej dobrego tłustego mleka; Kury niosą jaja pilniej większe i zółciejsze; Konie stają się silniejsze i zdrowsze.

Zbadana i polecana przez doświadczalnię Włkp. Izby Rolniczej.

Uprasza się żądać wszędzie tylko w oryginalnym opakowaniu.

Do nabycia w drogerjach i aptekach. W Kościanie u

Fr. Stróżyka E. Noszczyńskiego
Fa. M. Wittig K. Libelta